Hur kolonien Stockholm grundades

Vid sagda kolonis grundläggan de äro följande namn framträdande: Emanuel öhlen, Nils Johnson och M. P. Peterson. Den förste nu i Sverige, de n andre död och den tredje i Win nipeg.

FÖR S.C.T. AV REIMAR REMIDAV

V.

Då man skall gå så långt tillbaka i tiden som cirka 35 år, och då man mestadels är tvungen att hämta sina upplysningar vid personliga samtal med de gamla settlarna, är det ej underligt, att man ofta får motsägande uppgifter på grund av att det helt naturligt är mycket svårt att exakt minnas, när det eller det ägde rum. Jag har så gott sig göra låter fått uppgifterna verifierade samt uppsökte till sist pastor C. O. Hofstrand — en gammal tidningsman och intresserad historieskrivare. Där fick jag svart på vitt i mängt och mycket. Pastor Hofstrand hade nämligen i sin ägo en inbunden årgång för 1896 av "Den Skandinaviske Canadiensaren" jämte samma tidnings sista nummer för december 1895, i vilken hans skildring av kolonien Stockholms historia började. Utav dessa nummer, vilka jag fick läsa och taga anteckningar från, har jag hämtat följande fakta:

Köpmannen Emanuel Öhlén från Stockholm emigrerade 1884 till Canada samt blev inom någon tid dominionregeringens immigrationsagent. År 1885 fick han i uppdrag jämte M. P. Peterson att utse land i Saskatchewan i och för kolonisering. Detta uppdrag fullgjorde de samt bestämde sig för ett område liggande 14 mil från Whitewood, vilket sedan blev bekant som New Stockholm. Första rapporten om denna resa trycktes i en broschyr, vilken var den första att utgivas på svenska i Canada, och vilken senare trycktes i "Den Skandinaviske Canadiensaren," som på hösten 1885 startades av Öhlén. Inom parentes kan sägas, att S. C. T. kan räkna sin start från denna tidning, vilken började utgivas regelbundet 1887 samt blev vecklig 1892. Men vi skola återkomma till S. C. T:s uppkomst och ursprung någon gång på hösten. Vi kunna dock nu nämna, att tidningen är till hösten 38 år gammal och ej 31 år, om man räknar dess begynnelse från Öhléns på hösten 1885 utkommande periodiska tidning, vilket mycket väl kan försvaras.

Men låtom oss återgå till ämnet så att säga. År 1886 reste M. P. Peterson till Sverige samt medförde mängder av ovan nämnda broschyr, som han där spridde. Det var genom läsandet av en sådan broschyr, som pastor Hofstrand bland andra kom att tänka på att emigrera hit. Samma

Postkontoret Ohlen i Stockholm.. Efter ett fotografi taget 1889.

år sändes från Winnipeg Nils Johanson — eller Johnson, som han sedermera kallades, för att bekräfta Öhléns och Petersons uppgifter. På hans rekommendation togo fyra personer land utan att ha sett det, nämligen W. Söderberg från Uppland, brödern John och Olaus Olson från Dalsland samt Brita Sivertson från Norge — och naturligtvis Nils Johnson själv. Under ledning av Öhlén reste dessa personer i juni månad samma år till Whitewood. Från där begav sig Z. Bergman, en son till Nils Johnson, först till det område, som nu kallas New Stockholm. Han hann plöja den första fåran, innan de andra anlände. De andra fördröjdes nämligen i Qu'Appelledalen av en veckas störtregn, och det säges, att öhlén hade stort besvär att hålla modet uppe. Men efter en vecka begav man sig iväg samt anlände till den plats, där postkontoret Ohlen anlades, vilket uppkallades efter Emanuel Öhlén. Detta skedde den 1 juli 1886, som således kan sägas vara koloniens födelsedag. Man började också fira denna dag 1888 som en kolonisternas picnic, och detta fortgick tills för cirka 10 år sedan, då den lutherska kyrkan å samma dag började anordna en dylik picnic. Så långt pastor Hofstrands anteckningar.

Den förste nybyggare, som avled, var Johan Bergman, son till Nils Johnson, vilken anlände till kolonien 1888 och dog där samma år i en ålder av endast cirka 25 år. Han begravdes å det homestead, som han tog upp men aldrig brukade, och vilket senare köptes av John Olson.

Eget postkontor fick kolonien 1888, och det kallades som ovan nämnt Ohlen, och postmästare blev Nils Johnson. Vi visa här i texten en bild av detta postkontor, som ännu står kvar, fast det blivit betydligt tillbyggt och nu äges av mrs Sandén.

I sammanhang därmed är det på sin plats att säga några ord om Nils Johnson, vilken i många fall var en märkesman. Han var född 1840 i Ströms socken i Jämtland samt ägnade sig åt skomakaryrket. Han var med om de så kallade sju klenåren 1863—70, som han kämpade sig igenom med sin hustru, vilken han äktade 1861. I detta äktenskap föddes två söner och tre döttrar. Sönerna voro Johan Bergman, vilken som ovan nämnts avled i Stockholm 1888, samt Zakarias Bergman, vilken nu är bosatt i Los Angeles. Döttrarna äro Gunilla, nu mrs Strömquist i San Francisco; Karolina, nu mrs Z. Lindvall i kolonien Stockholm; samt Sara, nu mrs E. Erikson, nu i staden Stockholm.

Till Canada och Winnipeg emigrerade Nils Johnson 1883. Till en början utförde han diverse arbeten men lärde sig senare modern farmning å experimentalfarmen i Selkirk, där han arbetade en tid, tills han 1886 blev en av de första nybyggarne i New Stockholm, där han och hans maka nu sova den sista sömnen. Johnson dog 1908 i en ålder av 68 år, och hans hustru avled 1921 i en ålder av 82 år.

Nästa stora händelse i koloniens historia efter postkontorets öppnande var den 15 maj, då nybyggarne hade sitt andra stora möte under ett besök av Öhlén. Vid detta möte upprättades skoldistrikt, och man byggde 1889 en skola, som är nuvarande New Stockholm skolan. Vid ett tredje möte 1888 blev Alex Stenberg utsedd till vägvisare för landsökare.

Vad beträffar väderleksförhållanden, upplyste mig ett gammalt nybyggarpar om att till 1897 var det mer eller mindre torrt. Men en dag i början av september samma år kom den s. k. syndafloden, som varade från 7 till 10 e. m. Då störtade regnet ned i strömmar, hagel anställde stora skador, och åskan gick. En 30 fot djup ravin blev halv med vatten. Många hus fylldes ock med vattnet, och som de flesta hus hade torvtak, var det många tak, som störtade in. Men intet ont, som icke har något gott med sig. I de stora vattenpölar, som bildades runt farmarne, samlades gäss och änder, som flitigt jagades, och som blevo en välkommen tillökning på matbordet. Efter denna nederbörd har kolonien knappast varit utsatt för torkår i så hög grad, att det verkat menligt. Tvärtom har nederbörd och klimat varit så gynnsamma, att man ej kan tala om felslagna skördar i detta distrikt.

* * *

Men låtom oss säge några korta skildringar över de enskilda nybyggarne, varav man ock kan plocka upp mycket om förhållandena i allmänhet under de gängna åren. I denna koloni äro svenskarne släkt med varandra och varandras släkt, så att det för den oinvigde ser ut som en enda härva. Efter mycket funderande har jag beslutat mig för att uppdela dem i grupper av "bröder och systrar" samt taga familjeuppdelningen efter denna linje.

När jag så att säga var färdig med staden Stockholm, såg det mörkt ut att komma ut till kolonien. Vägarne voro för dåliga att åka automobil, och farmarena hade brådska med skörden, varför ej några voro inne i staden. Av en händelse råkade jag träffa mr Emanuel Olson i Walls järnvaruaffär. Han föreföll litet tveksam att taga mig ut. Men då jag fick veta orsaken till hans tvekan — han hade kommit in med en spannmålsvagn utan fjädrar och säte — så förklarade jag, att det gjorde detsamma, om han så hade endast en—skottkärra. Och så bar det iväg.

Vägarna voro dåliga, och vi måste köra alla möjliga slags omvägar över gärdena, men fram kommo vi till hans hem. Där bor hans mor, mrs

Nils Johnson och hans hustru. Fotografi taget 1889

Karin Olson, samt två hans bröder. Mrs Olson är född i Ströms socken 1856, gifte sig 1874 samt emigrerade med sin man, 7 barn och sin mor till Canada 1889. Hon hade förut sju syskon, som anlänt till Stockholm 1887. Hennes bröder äro Z. Lindvall i Stockholm samt E. Palmquist i Spokane och O. Lindgren i B. C. Brodern Sven Strömberg avled 1890, men hans son Eric lever i kolonien. Hon har en syster i kolonien, som är maka till Eric Berg. Två systrar äro avlidna, de voro gifta respektive med P. E. Strömgren och E. Vickberg, båda i Stockholm. Senare återkommer jag till hennes bröder och svågrar samt deras familjer.

Mrs Olson har sex söner, av vilka tre hjälpa henne att sköta farmen, och inom parentes kan sägas, att de äro goda musiker, och en är gift samt bosatt i staden Stockholm, där han äger ett finfint hus. Dessutom har hon tre döttrar, som alla äro gifta.

Familjen bodde först hos P. Strömgren i New Stockholm samt 1890—93 i Whitewood, där mannen ägnade sig åt sitt yrke, som var skräddarens. Men på våren 1893 slogo de sig ned i kolonien samt togo upp homestead. Mannen dog 1899.

Mrs Olson och hennes söner besitta nu en halv sektion land, som skötes väl under överinseende av sonen Emanuel, och förlidet år byggde de tre bröderna på egen hand ett modernt stall. Det var ej roliga dagar de första åren. Då mannen dog, kom den älste 24-årige sonen och hjälpte till ett år. Men sedan stod mrs Olson ensam med en 18-årig son, och det yngsta barnet var tre år. Familjen bebor ännu det första hus, som de byggde 1893. Det första året fingo de gå två mil fram och tillbaka efter vatten, och de första tio åren måste de köpa sina varor i Whitewood, som låg 25 mil avlägset. Man hade endast oxar att köra med, och resan tog två dagar. Vid första årets trösk fingo de 74 bushels vete, som de fingo sälja för 25 cents per bushel. Men trots reumatism, som hon ådragit sig under årens släp och slit, så är mrs Olson gladlynt och pigg och gästfri på gammalsvenskt vis, vilket jag nogsamt fick erfara under ett par dagar, som jag stannade där.

Min nästa hållplats var hos familjen Zakarias Lindvall, broder till mrs Olson samt gift sedan 1893 med Karolina Johnson — dotter till framlidne postmästare Johnson. Lindvall är född 1863 i Ströms socken samt anlände till Canada 1887 samt slog sig genast ned i New Stockholm, där han tog upp homestead, som han nu utökat genom köp, så att han nu äger en hel sektion land. Han bebor samma hus, som han från början byggde, fast han under årens lopp tillbyggt det. Familjen har fyra söner och tre döttrar, av vilka två äro gifta, nämligen mrs Elis Jacobson och mrs Nils Norgren. Mr Lindvall har tagits i anspråk av den svenska kyrko- och föreningsverksamheten, som kommer att nämnas, då jag skildrar missionskyrkans verksamhet och nykterhetsföreningen Viking m. m. Missionskyrkan tillhör familjen sedan 1895.

Hos familjen Lindvall stannade jag nära en vecka samt mådde även där som en prins. Det var där, som jag kom över gamla fotografier av postkontoret. Ohlen, av postmästare Johnson och hans hustru samt av Emanuel öhlén, vilka pryda denna artikel.

Så ha vi Eric Strömberg, son till Sven Strömberg, en av de gamla nybyggarne — avliden 1890 — och bror till Z. Lindvall. Eric Strömberg är född i New Stockholm 1888 samt brukar nu en farm, som tillbytts av P. J. Selin mot faderns gamla homestead. Han tillhör lutherska kyrkan, där han är diakon och trustee samt president för därvarande Luther League.

Mr Eric Berg är, som förut nämnts, gift med en syster till förutnämnda mrs Olson och Z. Lindvall. Han är född 1856 i Alfta, gifte sig 1886 i Ströms socken. Hemma i Sverige ägnade han sig åt jordbruks- och skogsarbete. Till Canada och Stockholm anlände han 1887 samt tog homestead samt äger nu en halv sektion land. Han har fem söner och två döttrar, vilka äro gifta. Barnen äro i åldern 14 till 37 år.

E. J. Vickberg föddes 1854 i Ströms socken, anlände till Stockholm 1858 samt tog där homestead, vilket han ännu brukar. Han var gift med en syster till Lindvall men är sedan 4 år änkling. Vidare är han broder till

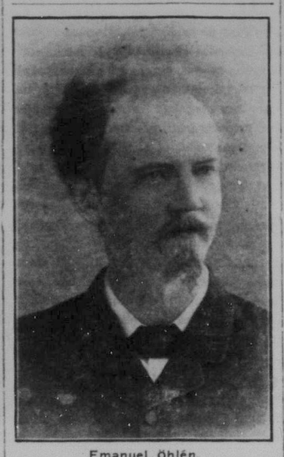

Emanuel Öhlén. Fotografi taget 1886.

vår gamle vän Vickberg i Percival. Han har fem söner och sex döttrar, vilka senare alla äro gifta, och av vilka må nämnas mrs Bert Edquist och mrs Carl Edquist, båda i Stockholm. Han tillhör lutherska kyrkan, i vilken han är diakon.

* * *

Utav kyrkorna är missionskyrkan äldst till åren. Den bildades den 30 juni 1888, och dess första styrelse bestod av E. Zakrison som ordförande, S. Strömberg (avliden 1890) som skattmästare och A. G. Sahlmark som sekreterare. Men redan vid nästa möte avsade sig Sahlmark uppdraget, och C. O. Hofstrand blev vald till sekreterare i hans ställe. Diakoner voro N. Johanson, J. Teng och P. E. Strömgren. Till pastor för församlingen kallades den 8 november 1888 C. O. Hofstrand. Redan 1889 började man bygga kyrka, men denna blev ej invigd förrän omkring 1906. Under åren 1892-93 vistades Hofstrand i Winnipeg, där han redigerade "Den Svenske Canadiensaren", och under tiden sköttes predikobefattningen delvis av A. G. Olson. Men år 1908 begav sig Hofstrand åter till Winnipeg, där han under en tid av år redigerade Canada Posten samt tidtals var pastor i därvarande missionskyrka och vidare verkade som missionsföreståndare för missionsförbundet under åren 1918—20, då han åter slog sig ner i Stockholm. Efter hans andra avresa 1908 var Carl Lindoff pastor i tre år och C. J. Engvall cirka ett år, och i augusti 1913 kallades A. G. Olson till pastor, vilken befattning han beklädde till 1920, då han avträdde till förmån för Hofstrand, vilken sedan dess har förestått församlingen. Församlingens nuvarande styrelse består av Z. Lindvall som ordförande och A. G. Olson som sekreterare-kassör.

I nästa artikel kommer jag att behandla lutherska kyrkans, nykterhetsföreningen Vikings samt en del enskilda nybyggares i New Stockholm öden under de gängna cirka 35 årens lopp.

Canada Nyheter.

Mr och mrs E. Rosén, Barrows, Man., fingo den 7 dennes besök av den alltid välkomne storken, som förärade de lyckliga makarna med en stor och duktig pojke, meddelas S.C.T.

I unga år. Makarna Henning Fredlund i Whitewood, Sask., förlorade d. 27 maj sin 13-årige son Martin. Begravningen ägde rum några dagar senare samt förrättades av pastor C.O. Hofstrand.

Drunknade gjorde i torsdags eftermiddag i Kenora tvenne unga män från maritimprovinserna, då en kanot kantrade i mitten av en vik på ett djup av 40 fot. De två förolyckade voro Robert Goulding, 20 år gammal, från St. John, N. B., och Andrew Bernard, 29 år, från Amherst, N. S. Bägge voro ogifta. De voro i anställning hos C.P.R. "extra gang".

En trevlig turistplats för svenskar är Silver Lodge i Lac du Bonnet, Man., som äges och skötes av vår landsman N. E. Johanson. Där har man tillfälle att ro, bada och fiska, samt få tysta sovrum i små trevliga cottages. Priset för mat och husrum är billigt och dessutom äro omgivningarna både naturskönа och trevliga. Se för övrigt annonsen i dagens nummer.

Luther League inom lutherska kyrkan i Stockholm, Sask., avhöll den 1 juni ett av sina sedvanliga möten. På programmet uppträdde Percy Selin, Joseph Hermansky (bömare till bröden men gift med en svenska), Emily Selin, Edith Erikson, Elva Selin, bröderna Lindvall m. fl. På begäran av ordföranden Eric Strömberg höll ock hr R. Remidav, som vistades i kolonien i och för denna tidning, ett kortare anförande.

Sitt garage håller firman A. Stenberg & Son i Stockholm, Sask., som bäst på att återuppbygga. Saken är nämligen den, att de hade garaget uthyrt till ett par män av fransk börd. Men så härjade röda hanen och det under så misstänkta omständigheter, att de två gynnarne ej fingo ut sin försäkring. Så gammal affärsman, som Alex Stenberg är, hade han ej sin byggnad försäkrad. Men nästa gång försäkrar nog Stenberg sitt garage samt hyr ut det till pålitligt folk.

Logen Goda Avsikten nr 3, Kenora, avhöll den 5 juni sin nittonde årsfäst. Att fästen blev ett evenemang av första klassen, har man att tacka de i programmet medverkande krafterna. Redaktör Olsen från Winnipeg höll ett livligt anförande, späckat med fyndiga infall och kryddat med satirens krydda. På ett fyndigt sätt löste han den gordiska knuten och bevisade, att det är mänsklighetens goda vilja att alltid göra vad som deras eget förstånd säger dem är käpprätt åt skogen, som är orsaken till alla sociala missförhållanden.

Red. Olsen blev rätt livligt applåderad, och man märkte tydligt, att hans anförande senterades av publiken. Violinisten prof. J. Norrhagen "från Sweden" behagade giva de i musikväg långt ifrån blaserade kenoraskandinaverna några bitar ganska god musik, vilka förtjänstfullt ackompanjerades av miss Ebba Johnson. Den senare gav även ett planosolo, ej oävet. En från Sverige nylligen hitkommen fru gav ett ganska nätt utfört sångnummer, ackompanjerat av miss Johnson och mr Norrhagen. En Frödings dikt uppläste av mr Wicklund, och en annan skämtbit reciterades av mr Cantzler, båda livligt applåderade av publiken, som var ganska mångtalig. Mr Wicklund hälsade publiken och tackade de medverkande förmågorna i ett par korta anföranden. Dans till klockan 12. Så nu gå alla människor runt och skryta med hur roligt de havt.

Nykterhetsmötet i Missionskyrkan

Nykterhetsmötet i Missionskyrkan var, så att säga en överväldigande seger för nykterhetssaken.

Som förut meddelats i tidningarna hade nykterhetskomitén inbjudit talare från Moderationsligan för att giva denna tillfälle att framhålla sin sida av saken. Med anledning av att hr S. W. Goerwell inträtt i Moderationsligans tjänst hade komitén begärt att han skulle sändas som aftonens talare från moderationisternas sida. Hr. Goerwell synes emellertid sakna tillräckligt mod att framhålla sina åsikter i ett offentligt tal. För att i någon mån skyla denna sin svaghet, kom han med den ursäkten, att en kyrka icke var en passande plats för diskussion i förbudsfrågan. Emellertid uppträdde en överste Simson som aftonens moderationstalare.

Överste Simsons tal var, kort sagt, bara ett löst och ogrundat ordflöde. Talarens framställningar saknade totalt några som helst hållbara argument eller logiska slutledningar. För att giva mera styrka för sina s. k. ekonomiska argument framhöll talaren sig själv som en auktoritet på det ekonomiska området. Han trodde sig vara berättigad därtill på grund av att han, såsom han yttrade sig, tjänat i Canadas armé under kriget samt varit chef för ett departement som rörde sig med penningsummor på omkring 300 milj. dollars. Detta skulle betyda att han var chef för kvartärmästaredepartementet. Härutinnan ha vi all orsak att betvivla Col. Simsons uppriktighet, ty så långt vi veta var det helt andra personer som stodo i spetsen för kvartärmästaredepartementet i det välkända och tillförlitliga arbetet "Canada at War" nämnes Col. Simson som chef för en divisionstross (commander of a divisional train), vilket är någonting helt annat än att omhänderhava ledningen av en armé-avdelning som handskats med så stort pänningebelopp som det nämnda. För övrigt dokumenterade Col. Simson sig som en offentlig talare av underordnad rang. Det tycks som att Moderationsligan så ringaktar utlänningarnas intelligens, att de genom vilka "kläpare" som helst tro sig kunna vinna anhängare för sin sak. Detta visade sig mycket tydligt vid mötet i fredags.

Hr. J. Jacobson var aftonens talare å prohibitionisternas sida. I början av sitt tal gav han hr Goerwell en välförtjänt avbasning, vilken också tycktes träffa målet, ty hr Goerwell blamerade sig med att liksom träffad av en kula hoppa upp från sin plats för att avbryta hr J:s tal. Bl. a. framhöll talaren att hr Goerwell visat åtskillig skrymtaktighet, när han påstod att kyrkan ej var en passande plats för honom att deltaga i en diskussion i förbudsfrågan, men att hr G. likväl ej ansåg det opassande att komma med som åhörare. I fortsättningen av sitt tal begagnade hr J. sig av en logik som var träffande och vilken totalt sönderkrossade den föregående talarens s. k. "argument". Han påpekade t. ex. att moderationisterna, som säga sig arbeta för nykterhet, icke så mycket som lagt två strå i kors för att förverkliga densamma när rusdrycks-trafiken var som svårast i provinsen, men nu, när förbud kommit till stånd, sade de sig arbeta för nykterhet genom förbudets avskaffande. På ett synnerligen träffande sätt bemötte han den föregående talarens påstående att lönnkrögarne voro barn av förbudslagen; samme talare hade också försökt överskyla Moderationsbillens bristfällighet när det gällde bestämmelser om straff för lönnkrögeri genom att påstå att lönnkrögare skulle bestraffas och bortskaffas genom förbudslagen. Hr. Jacobson fick härmed ett förträfflight tillfälle att utdela ett verkligt dråpslag mot moderationisterna, vilket han också gjorde, och påvisade hur Moderationsligan söker vilseleda folk genom att först framhålla att lönnkrögarne äro barn av förbudslagen, men att samma lag enligt deras eget påstående kommer att utrota lönnkrögeriet om Moderationsbillen blir lag — J. framhöll vidare att Moderationsligan är ett förhänge bakom vilket rusdrycksintressena arbeta, icke blott rusdrycksintressena i Manitoba, utan även i östra Canada, Skottland, Frankrike, o.s.v. samt att Manitoba nu ådrager sig internationell uppmärksamhet på grund av den förestående omröstningen.

Mycket mer borde nämnas från hr Jacobsons tal, men utrymmet är begränsat. I alla fall kan det sägas om Jacobson, som det sades om den romerske kejsaren: "Han kom, han såg, han segrade". Mötet var ganska väl besökt, och säkert är, att åhörarne lämnade mötet med fastare övertygelse om att Moderationsligans lagförslag är ett lumpet försök av rusdrycksintressena att öppna på luckorna från rusdrycks-trafikens slussar, samt att många den kvällen bestämde sig för att rösta "NO" den 22 juni.

Referent.

Ingen konst precis. Den stammande gamle herrn: — Ka-ka-ka-kan de-den där p-p-pa pa-pe-e-egojan ta-a-la?

Gossen med papegojan: — Ja då — mycke bättre än herrn!

Troligen. Han: — Jag går och rakar mig medan du handlar.

— Men du är ju inte orakad?

— Nej, men jag blir medan jag väntar på dig.

Prenumerera på Svenska Canada-Tidningen.

Rent att hantera. Säljes av alla Apotekare, Grocerister och Diverseaffärer.

ANDEN AARLIGE
PERSONLIGT DIRIGERTE TUR
— TIL —
PACIFICKYSTEN
GJENNEM DE CANADISKE KLIPPEBJERGE

EN UALMINDELIG ANLEDNING TIL AT SE VESTRE CANADA OG PACIFIC KYSTEN UNDER FORDELAGTIGE BETINGELSER OG MED SMAA UTGIFTER.

SPECIELT TOG

AVGAAR FRA WINNIPEG DEN 4de JULI OVER CANADIAN NATIONAL RAILWAY. KORRESPONDERENDE MED S.S. "PRINCE RUPERT" FRA PRINCE RUPERT DEN 9de JULI.

TOGET STOPPER I WATROUS, SASKATOON, WAINWRIGHT, EDMONTON, JASPER NATIONAL PARK, MT. ROBSON, PRINCE GEORGE, KITWANGA, TERRACE, PRINCE RUPERT, VANCOUVER.

Hvis det ønskes, kan Victoria gjøres til endestation for billetten.

RETURRUTE EFTER BEHAG

Henvendelse til lokalagenten for nærmere oplysninger, eller skriv til W. J. QUINLAN, Dist. Pass. Agent, Winnipeg

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS

KING GEORGE HOTEL
KING & ALEXANDER
Rum per dag eller vecka.
BÄSTA BETJÄNING
ALLT MODERNT
Pris: $1.00 och $1.50 per dag.
DET ENDA SKANDINAVISKA HOTELL I WINNIPEG

Skandinavisk Tandläkare.
DR. PHILIP A. ECKMAN
TÄNDERNAS VÅRD får icke försummas, om ni önskar behålla eder goda hälsa. Det har bevisats, att alla svåra sjukdomar komma av dåliga eller försummade tänder. — Jag står med nöje till eder tjänst och vill giva eder alla råd jag kan och vill undersöka edra tänder gratis.
Tänder utdragas smärtfritt.
OBS.!—NY LOKAL.
DR. PHILIP A. ECKMAN
204 Sterling Bank Bldg.
Hörnet Portage & Smith, Winnipeg.

Kontor: 401 Boyd Building. Tel.: A3674
Bostad: 46 Alloway Ave.; Tel.: B3158
DR. M. B. HALLDORSON
SPECIALITET: LUNGSJUKDOMAR
Kontorstimmar: 11 till 12 f.m.; 2 till 6 e.m.

Dr. S. C. Peterson
SPECIALIST i Hud-, Könс-, Urin- och Veneriska sjukdomar.
401 McARTHUR BLDG.,
211 Portage Ave.
Kontorstid: 10 f.m.—8 e.m.
Telefon: A 4165

DR. BRANDSON
LÄKARE
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen
Telef. A7067

Kontorstel.: A 3659 Bostadstel.: St. John 897
Dr. T. Glen. Hamilton
LÄKARE
816—818 Somerset Bldg., Winnipeg, Man.

SOMMAR
EXKURSIONS-BILJETTER
NU TILL SALU
ÖSTRA CANADA
BESÖK ONTARIOS BADORTER, SE DET GAMLA, MÄRKVÄRDIGA QUEBEC, ST. LAWRENCE FLODENS HISTORISKA PLATSER OCH MARITIMPROVINSERNA.
TILL
GÄLLER TILL OKT. 31 1923
PACIFIC KUSTEN
GENOM 500 MIL AV FJÄLL-NATUR, UPPEHÄLL I BANFF, LAKE LOUISE, ELLER DE BEHAGLIGA "BUNGALOW"-LÄGREN.
TRE TÅG OM DAGEN, inklusive den SNABBA "TRANS-CANADA LIMITED"
GÖR EN LUSTRESA DENNA SOMMAR. RES MED
CANADIAN PACIFIC

För den Bästa Behandling
samt skicklig och samvetsgrann Läkarehjälp rådfråga Dr. Leigh.
Dr. Leigh har gjort Nerv-, Blod- och Könliga Sjukdomar till specialitet och har under de 40-årige praktik i Chicago behandlat och botat hvarje tänkbar form af dessa sjukdomar hos män och han har gjort sig berömd för sina kurer af de allra svåraste kroniska sjukdomsfall.
Behandlar pålitligt och framgångsfullt Nervös Svaghet, Hud- och Blod-Sjukdomar, Katarr, Dyspepsi, Reumatism och alle sjukdomar i Bröst, Lefver, Njurar, Blåsa, Mage, Urinlidandene och andra organ. Snart sagdt alla sjukdomar hos män behandlas och botas säkert och varaktigt enligt den mest framskridna och framgångsfulla behandlingsmetod och de bästa och verksammaste mediciner. Ni kan lita på redlighet och skicklig behandling samt de bästa mediciner och behandlingssätt. Mitt arvode är så rimligt, att alla kunna dragas nytta af min hjälp. All korrespondens på svenska och ansedd som privat. Mediciner sändas överallt. Rådfrågning, personligen, genom bref eller fråglista, är alldeles kostnadsfritt.
Värdefull Läkarebok Fritt
"GODA RÅD" den berömda svenska boken, som Dr. Leigh skrifvit och som behandlar de flesta sjukdomar hos män, och dessa följder samt äktenskapet, etc., borde läsas af män i alla åldrar. Boken, jämte fråglista, sändes alldeles gratis och portofritt i slutet omslag till alla, som insända namn och adress till
DR. L. K. LEIGH, 177 No. State St., B 14, Chicago, Ill.
Mottagningstid: Hvardagar 10-6. Söndagar 10-1. Måndags, Onsdags- och Lördagskvällar 7-8.